

Руанда: случаят на Виктоар Ингабире

Резолюция на Европейския парламент от 23 май 2013 г. относно Руанда: случаят на Виктоар Ингабире (2013/2641(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права, който беше ратифициран от Руанда през 1975 г.,
  - като взе предвид Африканската харта за правата на човека и народите,
  - като взе предвид Африканската харта за демокрация, избори и управление,
  - като взе предвид инструментите на ООН и Африканската комисия по правата на човека и народите, по-конкретно принципите и насоките за правото на справедлив процес и правна помощ в Африка,
  - като взе предвид отговора на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Аштън от 4 февруари 2013 г. на въпрос с искане за писмен отговор E-010366/2012 относно Виктоар Ингабире;
  - като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ), от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г., и по-конкретно приложение VII към него, което призовава за утвърждаването на правата на човека, демокрацията, основана на върховенството на закона, и прозрачното и отговорно управление,
  - като взе предвид Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,
  - като взе предвид доклада на Амнести Интернешънъл от 2013 г., озаглавен Justice in jeopardy: The first instance trial of Victoire Ingabire (Правосъдие в опасност: Делото на Виктоар Ингабире на първа инстанция),
  - като взе предвид член 122, параграф 5 и член 110, параграф 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че през 2010 г., след 16 години в изгнание в Нидерландия, Виктоар Ингабире, председател на Обединените демократични сили (ОДС¹), коалиция от опозиционни партии в Руанда, се върна в Руанда, за да се кандидатира за президентските избори;
- Б. като има предвид, че Виктоар Ингабире, на която в крайна сметка ѝ беше забранено да се кандидатира в изборите, беше арестувана на 14 октомври 2010 г.; като има предвид, че изборите бяха спечелени, с 93 % от гласовете, от досегашния президент

---

¹ Фр.: Forces Démocratiques Unifiées (FDU-Inkingi).

Пол Кагаме, лидер на Патриотичния фронт на Руанда (ПФР); като има предвид, че ОДС не можаха да се регистрират като политическа партия преди изборите през 2010 г.; като има предвид, че други опозиционни партии бяха подложени на подобно третиране;

- В. като има предвид, че политическите дейности на г-жа Ингабире се съсредоточиха, наред с други въпроси, върху принципите на правовата държава, свободата на политическите сдружения и овластяването на жените в Руанда;
- Г. като има предвид, че ПФР продължава да бъде доминиращата политическа партия в Руанда при президента Пол Кагаме, като контролира обществения живот по модела на еднопартийната система, при което критиците на властите в Руанда са тормозени, заплашвани и лишавани от свобода;
- Д. като има предвид, че на 30 октомври 2012 г. Виктоар Ингабире беше осъдена на осем години затвор; като има предвид, че тя беше осъдена по две актуализирани обвинения и оправдана по други четири; като има предвид, че тя беше призната за виновна в заговор, целящ да навреди на властите чрез тероризъм, и за омаловажаване на геноцида от 1994 г. въз основа на предполагаемите си връзки с Демократичните сили за освобождение на Руанда (ДСОР), които са бунтовническа хуту група; като има предвид, че прокуратурата поиска доживотен затвор;
- Е. като има предвид, че на 25 март 2013 г. Виктоар Ингабире зае мястото си в процеса на обжалване и призова за преразглеждане на доказателствата;
- Ж. като има предвид, че наказателното преследване на Виктоар Ингабире за „идеология на геноцид“ и „разделение“ илюстрира липсата на толерантност от страна на правителството на Руанда към политическия плюрализъм;
- З. като има предвид, че през април 2013 г., в хода на обжалването пред Върховния съд и въпреки че бяха снети шест от внесените от прокуратурата обвинения, тя беше осъдена по нови обвинения, които не се основаваха на правни документи и които според нейния защитник не са били представени по време на съдебния процес; като има предвид, че двете нови обвинения включват отрицание/ревизионизъм и държавна измяна;
- И. като има предвид, че през май 2013 г., след като свидетелстваха срещу Виктоар Ингабире пред Върховния съд на Руанда през 2012 г., четирима свидетели на обвинението и един от другите обвиняеми заявиха пред Върховния съд, че показанията им са били фалшифицирани; като има предвид, че една изявена правозащитна организация изрази опасения относно тяхното „продължително задържане в изолация“ и „използването на изтезания за изтръгването на признания“;
- Й. като има предвид, че съдебният процес, който започна през 2011 г., се счита от много наблюдатели за политически мотивиран; като има предвид, че националното право и съдебната система на Руанда противоречи на международните конвенции, по които Руанда е страна, по-специално Международния пакт за граждански и политически права, който правителството на Руанда подписа на 16 юли 1997 г., и по-конкретно неговите разпоредби относно свободата на изразяване и свободата на мисълта;

- К. като има предвид, че от 16 април 2012 г. насам г-жа Ингабире бойкотира съдебния си процес в знак на протест срещу заплахите и незаконните процедури за разпит, използвани срещу някои от другите обвиняеми, а именно бившите членове на ДСОР подполковник Тарсис Ндитуренде, полковник Ноел Хабияреми, капитан Жан-Мари Виане Карута и майор Витал Увумуреми, както и срещу решението на Съда да съкрати изслушването на свидетел на защитата, г-н Мишел Хабимана, който обвинява властите на Руанда в изфабрикуването на доказателства; като има предвид, че тези обстоятелства не са били потвърдени от властите на Руанда;
- Л. като има предвид, че Бернар Нтаганда, основател на Социалната партия Imberakuri, беше осъден на четири години затвор по обвинения, че застрашава националната сигурност, поражда „разделение“ и се опитва да организира демонстрации без разрешение;
- М. като има предвид, че на 13 септември 2012 г. Виктоар Ингабире – заедно с две други политически фигури от Руанда, Бернар Нтаганда и Деогратиас Мушаиди, всички от които понастоящем се намират в затвора в Кигали – бяха номинирани за наградата „Сахаров“ на Европейския парламент за свобода на мисълта за 2012 г.;
- Н. като има предвид, че Руанда е страна по Споразумението от Котону, което гласи, че зачитането на правата на човека е съществен елемент от сътрудничеството между ЕС и страните от АКТЬ;
- О. като има предвид, че зачитането на основните права на човека, включително политическия плурализъм и свободата на изразяване и сдружаване, са силно ограничени в Руанда, в резултат на което е трудно за опозиционните партии да работят и за журналистите да изразяват критични възгледи;
- П. като има предвид, че укрепването на демокрацията – включително гарантирането на независимостта на съдебната система и участието на опозиционните партии – е от решаващо значение, особено с оглед на парламентарните избори през 2013 г. и президентските избори, които ще се проведат през 2017 г.;
- Р. като има предвид, че геноцидът в Руанда и гражданската война от 1994 г. продължават да оказват отрицателно въздействие върху стабилността на региона;
1. Изразява дълбоката си загриженост относно първоначалния съдебен процес срещу Виктоар Ингабире, който не отговаряше на международните стандарти, не на последно място по отношение на правото ѝ на презумпция за невинност, и който се основаваше на изфабрикувани доказателства и признания от другите обвиняеми, които бяха военно задържани в лагера Ками, където се твърди, че са използвани изтезания за изтръгването на признания;
  2. Решително осъжда политически мотивирания характер на съдебния процес, съдебното преследване на политически опоненти и предрешаването на изхода от съдебния процес; призовава съдебната власт в Руанда да гарантира на Виктоар Ингабире бързо и справедливо обжалване, което отговаря на стандартите, определени от правото на Руанда и международното право;
  3. Призовава за зачитане на принципа на равенство чрез мерки, които да гарантират, че всяка страна – и обвинението, и защитата – разполага със същите процесуални

средства и възможности за откриване на веществени доказателства, които са на разположение по време на съдебния процес, и получава равни възможности да отстоява позицията си; насърчава по-доброто тестване на доказателствата, включително средствата, с които да се гарантира, че те не са получени чрез изтезания;

4. Призовава ЕС да изпрати наблюдатели, които да проследят обжалването на Виктоар Ингабире;
5. Подчертава, че зачита независимостта на съдебната система на Руанда, но въпреки това припомня на властите на Руанда, че в контекста на официалния политически диалог с Руанда съгласно член 8 от Споразумението от Котону ЕС е изразил безпокойството си по отношение на дължимото зачитане на правата на човека и правото на справедлив процес;
6. Припомня, че свободата на събрания, сдружаване и изразяване са основни елементи на всяка демокрация, и счита, че тези принципи са обект на сериозни ограничения в Руанда;
7. Осъжда всички форми на репресии, заплахите и задържането на политически активисти, журналисти и защитници на правата на човека; настоятелно призовава властите на Руанда да освободят незабавно всички лица и други активисти, които са задържани или осъдени единствено заради упражняването на правата си на свобода на изразяване, сдружаване и мирни събрания; в тази връзка настоятелно призовава властите на Руанда да адаптират националното си право, за да гарантират свободата на изразяване;
8. Настоятелно призовава правителството на Руанда да спазва международното право и да зачита Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права от 1966 г. и Африканската харта за правата на човека и народите;
9. Припомня, че изявленията, получени чрез изтезания или други форми на малтретиране, са недопустими във всяко производство;
10. Призовава съдебните органи на Руанда да разследват ефективно твърденията за изтезания и други нарушения на правата на човека и да изправят пред съда извършителите на тези престъпления, тъй като безнаказаността не може да се толерира;
11. Изразява загриженост, че 19 години след идването на ПФР на власт и две години след преизбирането на президента Кагаме Руанда все още няма функциониращи опозиционни политически партии;
12. Призовава властите на Руанда да гарантират разделението на административната, законодателна и съдебна власт и по-конкретно независимостта на съдебната система, както и да насърчават участието на опозиционните партии, в контекста на взаимно уважение и широк диалог като част от демократичния процес;
13. Счита, че законът за идеологията на геноцид от 2008 г., който беше използван за обвинението срещу Виктоар Ингабире, послужи като политически инструмент за

заглушаване на критиките срещу правителството;

14. Призовава правителството на Руанда да преразгледа закона за „идеологията на геноцид“, за да го приведе в съответствие със задълженията на Руанда съгласно международното право, и да измени закона, който въвежда наказание за престъпленията на дискриминация и сектантство, за да го приведе в съответствие със задълженията на Руанда съгласно международното право в областта на правата на човека;
15. Подчертава, че наказателният процес срещу Виктор Ингабире, който е един от най-дългите в историята на Руанда, е важен както от политическа, така и от правна гледна точка, като проверка за способността на съдебната система на Руанда да разглежда знакови политически дела по справедлив и независим начин;
16. Припомня на властите на Руанда, че демокрацията се основава на плуралистично правителство, функционираща опозиция, независими медии и съдебна система, зачитане на правата на човека, както и на правото на изразяване и на събрания; в тази връзка призовава Руанда да отговори на тези стандарти и да подобри положението с правата на човека;
17. Подчертава, че в контекста на международната работа за развитие в Руанда следва да се отдава много по-голям приоритет на правата на човека, принципите на правовата държава и прозрачното и отзивчиво управление; призовава ЕС, в сътрудничество с други международни донори, да упражнява постоянен натиск, за да насърчи реформите в областта на правата на човека в Руанда;
18. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Съвета за сигурност на ООН, на генералния секретар на ООН, на институциите на Африканския съюз, на Източноафриканската общност (ИАО), на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ–ЕС, на правителствата и парламентите на държавите членки, както и на защитниците на Виктор Ингабире и на президента на Руанда.